

Risale-i Nur gözüyle duâ

Duâ, en kısa ve öz manasıyla Allah'a yalvarmak ve her şeyi ondan istemektir.

Çağımızın manevî tefsiri olan Risale-i Nur, duâyı çok şümüllü manalarıyla ve mahiyetiyle izah ederek günümüz insanının nazarlarına sunmuş ve bu meselede de birinciliğini göstermiştir.

Risale-i Nur, insanın en mühim vazifelerinden birisinin duâ olduğunu ve "insanın bu âleme ilim ve duâ vasıtasıyla tekemmül etmek için geldiğini"¹ "Nihayetsiz acziyle nihayetsiz beliyata maruz ve hadsiz a'danın hücumuna müptelâ ve nihayetsiz fakrıyla beraber nihayetsiz hacata giriftar ve nihayetsiz metalibe muhtaç olduğundan, vazife-i asliye-i fitriyesi, imandan sonra duâdır. Duâ ise, esas-ı ubudiyettir."² demektedir. "Yani binden ancak birisine eli yetişemediği hacatına dair, Kadiü'l hacat'a lisan-ı acz ve fakr ile yalvarmaktır ve istemek ve duâ etmektir. Yani aczin ve fakrın cenahlarıyla makam-ı âlâ-yı ubudiyete uçmaktır."³ Çünkü "İnsan, bütün zihayat âlemi içinde nazik, nazenin, nazdar bir çocuk hükmündedir. Rahmânirrahîmin dergâhında, ya zaaf ve acziyle ağlamak veya fakr ve ihtiyacıyla duâ etmek gerekir; ta ki, makasıdı ona musahhar olsun veya teshirin şükrünü eda etsin."⁴

Risale-i Nur, "Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var"⁵ (Furkan s. 77.) mealindeki âyeti nazarlara sunarak duânın ehemmiyet ve elzemiyetini belirtmekte ve şöyle demektedir: "Duâ bir ubudiyettir; ubudiyet ise, semeratı uhreviyedir. Dünyevî maksatlar ise, o nevi duâ ve ibadetin vakitleridir; o maksatlar gayeleri değil."⁶ "Cenâb-ı Hak, ibâdını o vakitte bir nevi ibadete dâvet eder."⁷ Bu sebeple, "Beliyyelerin istilâsı ve muzır şeylerin tasallutu, bazı duâların evkât-ı mahsusalarıdır ki, insan o vakitlerde aczini anlar; dua ile niyaz ile Kadir-i Mutlâkın dergâhına iltica eder."⁸ "Demek dua bir sırr-ı ubudiyettir. Ubudiyet ise halisen livechillâh olmalı. Yalnız aczini izhar edip, duâ ile ona iltica etmeli; Rububiyetine karışmamalı. Tedbiri O'na bırakmalı, hikmetine itimat etmeli, rahmetini ittiham etmemelidir."⁹ "Madem Cenâb-ı Hak

hâkimdir; biz ondan isteriz, O da bize cevap verir, fakat hikmetine göre bizimle muamele eder. Hasta, tabibin hikmetini ittiham etmemeli. Hasta bal ister; tabib-i hazık, sıtması için sulfato verir. Tabib beni dinlemedi denilmez. Belki ah-u fizarını dinledi, işitti, cevab da verdi, maksadın iyisini yerine getirdi.”¹⁰

“Duânın tesiri azimdir. Hususan duâ külliyyet kesb ederek devam etse netice vermesi galiptir, belki daimîdir.”¹¹ diyen Risale-i Nur, şu çok mühim noktaya da dikkat çekmektedir şöyle ki: “Kâinatın hilkâtinden sonra, başta nev-i beşer ve onun başında âlem-i İslâm ve onun başında Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâmin muazzam olan duâsı bir sebebi hilkat-i âlemdir.”¹² yani âlemin yaratılış sebebidir. Bu noktadan da duânın son derece ehemmiyetli olduğu anlaşılmaktadır. Risale-i Nur, duânın üç nevi olduğunu beyanla: “Birinci nevi istidat lisanıyladır. Bütün nebatatın duâları gibi. İkinci nevi: İhtiyaç-ı fitrî lisanıyladır. Bütün zihayatın iktidarları dâhilinde olmayan hacat-ı zaruriyeleri için duâlarıdır. Üçüncü nevi: Lisan-ı ıztırarıyla bir duâdır ki, muztar kalan her bir zîruhun ve ihtiyaç dairesinde zişuurların duâsıdır ki, bu da iki kısımdır.”¹³ “Biri fiilî ve halî, diğeri kalbî ve kalîdir. Meselâ, esbaba teşebbüs, bir duâ-i fiilidir. İkinci kısım lisan ile kalb ile duâ etmektir; eli yetişmediği bir kısım metalibi istemektir. Bunun en mühim ciheti, en güzel gayesi, en tatlı meyvesi şudur ki; duâ eden adam anlar ki, birisi var; onu hatırat-ı kalbini işitir, her şeye eli yetişir, her arzusunu yerine getirebilir, aczine merhamet eder, fakrına medet eder.”¹⁴

Risale-i Nur, insanın iradesinin bir eline duâyı, diğere eline de istiğfarı alarak saadet-i ebediye yolunda günahlardan temizlenme ve cehennemden de muhafaza olmasını istemektedir. Çünkü “Duâ ve tevekkül meyelan-ı hayra büyük bir kuvvet verdiği gibi, istiğfar ve tevbe dahi meyelan-ı şerri keser, tecavüzatını kırar.”¹⁵ Evet, Cenâb-ı Hak’tan istediklerimiz duâ olduğu gibi; aslında tevbe ve istiğfar etmemiz de bir duâdır. Bu sebeple, “Duâ gibi hazine-i rahmetin anahtarı ve tükenmez bir kuvvetin medarı olan bir vesileyi elden bırakma”¹⁶ lâzımdır. Çünkü Allah “Eğer vermek istemeseydi, istemek vermezdi.”¹⁷ Evet “Ferşten arşa, ezelden ebede kadar en geniş dairelerde insanın vazifesi, yalnız duâdır.”¹⁸ Öyleyse “Şu âlemdede mü’minin mü’mine karşı en büyük yardımı duâ iledir.”¹⁹

Barla Lâhikası hakikatince evvela hal-i âlemin ıslâhı, sonra âlem-i İslâm’ın salâhı, Deccal ve Süfyanizmin kahrı, millet ve memleketimizin selâmeti cemaatimizin uhuvvet ve tesanüdü, iman ve Kur’ân hizmetlerinde muvaffakiyetimiz, Risale-i Nur’un hâkimiyeti ve sair neşriyatımızın ve Yeni Asya Gazetemizin intişarı ve aile ve çocuklarımızın muhafazası için duâlara devam edelim inşaallah. “Cenâb-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın cazibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, amin”²⁰ Duâlarınızda olmak temennisiyle.